

Beste,

Mijn naam is Mladen Ćosić, ik ben 62 jaar en woon in IJsselmuiden met mijn vrouw. We hebben twee kinderen, maar die wonen niet meer thuis. Mijn dochter is 37 jaar en mijn zoon is 34 jaar. Ik schrijf deze brief om te vertellen over ons meertalige gezin en de rol die de Bibliotheek in ons leven speelt.

Ik ben geboren in Bosnië-Herzegovina. Vanwege de oorlog daar ben ik 30 jaar geleden met mijn gezin naar Nederland gekomen. Onderling met mijn vrouw spreek ik thuis onze moedertaal, Kroatisch. Maar we spreken soms ook Nederlands of een mix van Kroatisch en Nederlands. Van sommige Nederlandse woorden maken wij Kroatische woorden. Als de kinderen thuis zijn praten we meestal Nederlands.

We vinden het belangrijk dat de kinderen nog steeds Kroatisch kunnen spreken, zodat ze zich altijd bewust zijn van hun wortels. Ook de toekomstige generatie moet de moedertaal kennen, zodat de familie met elkaar kan communiceren. Mijn zoon krijgt in augustus een kind en zet deze gedachte voort. Ik moet van mijn zoon straks alleen Kroatisch tegen mijn kleinkind praten. Hij vindt dat ik Nederlands praat met een accent. Dat mag zijn kind zo niet horen. En ik vind het mooi om mijn moedertaal door te geven!

De kinderen zijn in Bosnië geboren, ze waren 7 en 4 jaar toen wij in Nederland kwamen. Wij hebben toen geprobeerd Nederlands met hen te praten. Mijn zoon zegt nu dat dat niet goed was. Wij hadden meer aandacht moeten besteden aan de moedertaal, vindt hij. En dat vind ik nu eigenlijk ook. Ik dacht toen, kinderen zijn sponzen, zij moeten zoveel mogelijk Nederlands horen.

Vroeger waren wij allemaal lid van de Bibliotheek. Nu niet meer. Ik heb veel gelezen in mijn eigen taal en doe dat nog steeds. Boeken zijn mijn beste vrienden. Ik voel me op mijn plek tussen boeken. Maar in mijn lokale Bibliotheek is er niets in het Kroatisch. Ik ben vrijwilliger bij Bibliotheek Kampen, maar mijn meertaligheid zet ik nu niet in bij de Bibliotheek.

Om meer aandacht te geven aan andere talen en culturen zou de Bibliotheek avonden of middagen kunnen organiseren met een landen-thema. Een Turkse avond of een Bosnische avond. Wij, anderstaligen, zouden dan van alles kunnen vertellen over ons land. Ook zou het meertalige aanbod kunnen worden uitgebreid. Er is nu te weinig echte literatuur. Ik zou kunnen helpen om de collectie uit te breiden. Ik zou op vakanties boeken kunnen meenemen of de ambassade kunnen benaderen om ze te vragen naar boeken. Het zou goed zijn wanneer de Bibliotheek meer in verbinding komt met buitenlandse bibliotheken. Zo kunnen we vrienden worden met bibliotheken in andere landen. We kunnen dan een werkgroep maken in de Bibliotheek om te kijken hoe we bepaalde boeken hier kunnen krijgen, onderzoeken uit welke landen mensen komen die in de regio wonen. Zorgen dat ook hun literatuur hier te lezen is. Zo maken we van de Bibliotheek een fijne plek met een boekencollectie voor iedereen uit elk land!

Met vriendelijke groet,

Mladen Ćosić

